

ДО ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН
СЪД ПЕТО ОТДЕЛЕНИЕ
ПО АХД № 1763701г.

ПИСМЕНА ЗАЩИТА

От адв. Александър Емилов Кашъмов
Пълномощник на жалбоподателя

Уважаеми Върховни Съдии,

Моля да отмените обжалвания мълчалив отказ като незаконосъобразен и да задължите органа да предостави достъп до исканата обществена информация, като осъдите ответника да плати направените по делото разноски.

1. Отказът за предоставяне на достъп до информация е незаконосъобразен. Това е така, защото непроизнасянето на Министъра на труда и социалната политика в срок е в съществено противоречие на процесуалния закон, включително на изискването на императивната разпоредба на чл.38 от ЗДОИ, според която при отказ задълженият по закона субект следва да се произнесе с мотивирано решение. Този порок е изключително съществен, защото с непроизнасянето си Министърът на труда и социалната политика отказва да изпълни задълженията си да облече волеизявлението си в необходимата форма, да спази процедурните разпоредби и материалния закон, да се съобрази с целта на закона и удостовери волеизявлението си с подписа си. Ако неизпълнението на кое да е от тези задължения на компетентния орган поотделно води до наличие на порок на административния акт и респ. обуславя отмяната на същия, то колко повече води до същите последици неизпълнението на всичките тези задължения, взети заедно.

2. Ответникът твърди в съдебно заседание, че липсвало ясно формулирано искане за достъп до информация от страна на жалбоподателя. Твърдението е неоснователно.

А. Това е така първо защото исканата информация е много ясно посочена - поискан е достъп до информацията, съдържаща се в документацията относно "Програма социален работник." Смисълът на разпоредбата на чл.25, ал.1 т.3 от ЗДОИ е заявителят да определи ясно предмета на искането си, за да е ясен и предметът на задължението на съответния задължен по закона субект, а не да сочи подробности, които очевидно не може да са му предварително известни. Самото естество на правото на достъп до информация е такова, че заявителят става по-знаещ относно исканата от него информация едва след удовлетворяването на това му право.

Б. Когато задълженият по ЗДОИ субект намери, че е необходимо да бъде уточнено искането за информация, той разполага с правомощието по чл.30 от ЗДОИ да уведоми заявителя и да поиска от него да уточни искането си. Такова нещо Министърът на труда и социалната политика не е направил, поради което е видно, че не е сметнал искането за неясно. Същият извод следва и от съдържанието на писмото, което е изпратил на заявителя след изтичането на

срока за отговор. В него не личи да не е бил наясно за каква информация се отнася искането и това е естествено - документацията, свързана с Програма "Социален работник" се намира на негово разположение, тъй като се съхранява в министерството. Нещо повече, ако не му беше ясно каква информация иска жалбоподателят, ответникът нямаше да бъде в състояние да твърди, че не може да предостави исканата информация поради наличието на законови ограничения - чл.13, ал.2 т.1 от ЗДОИ и несъгласие на трето лице. След като твърди това обаче, явно ответникът е разбрал коя именно информация се иска.

3. Твърдението на ответника за наличието на ограничение на основание на чл.13, ал.2, т.1 от ЗДОИ е неоснователно. Съгласно чл.13, ал.1 достъпът до служебна информация е свободен. В ал.2 е формулирано едно изключение от правилото на ал.1, когато по собствена инициатива задълженият по ЗДОИ субект в хипотезата на оперативна самостоятелност преценява дали да откаже достъп. Това правомощие може да се упражни само с индивидуален административен акт, от който е ясна волята на компетентния орган, издал акта. Твърдението, че такава оперативна самостоятелност може да се упражни едва в съдебно заседание, без предвидената в закона форма и то от процесуален представител на ответника, а не от него самия, е абсурдно.

4. Твърдението на ответника за наличието на ограничение поради засегнатост на трети лица - синдикални организации, чисто съгласие е било необходимо, е неоснователно.

А. Твърдението не се подкрепя от собственото процесуално поведение на ответника в рамките на административното производство, започнато със заявлението на жалбоподателя. Видно от представената по делото административна преписка, той не е поискал от посочените от него синдикати съгласие по реда на чл.31 от ЗДОИ и не сочи никакви доказателства в тази насока.

Б. Хипотезата на чл.31, ал.1 от ЗДОИ изисква да са дадени кумулативно две предпоставки, за да се поиска съгласие на трето лице: исканата информация да се отнася за него и да е необходимо неговото съгласие за предоставянето и. Проверката за наличие на втората предпоставка включва по необходимост издирване на правна норма, която предвижда субективно право на третото лице във връзка със защитата на определени негови данни. Ако липсва такова субективно право, то ще липсва основание третото лице да се вмеси в правоотношението между искащия информация и задължения по ЗДОИ субект поради липса на правен интерес. Обратно, допускането на такова вмесване ще доведе до ограничаване на правото на гражданите на достъп до информация, което е конституционно гарантирано, чрез произволното желание на някое трето лице.

В. Синдикатите не извършват търговска дейност по смисъла на Търговския закон, поради което не може да се твърди, че имат субективното право на защита на фактите, отнасящи се до тях, които представляват търговска тайна по смисъла на Закона за защита на конкуренцията. Дори и да извършваха търговска дейност, съхраняваната по преписката в Министерството на труда и социалната политика информация очевидно не съдържа данни, разкриването на

които би довело до нелоялна конкуренция. Нещо повече, участието на синдикалните организации в процеса на взимането на решения на изпълнителната власт е свързано пряко с общественотополезната цел на тяхната дейност - да представляват и защитават интересите на работниците и служителите. Това обстоятелство е от съществено значение и прави недопустимо укриването на информация под предлог, че бил засегнат "частен интерес" на синдикални организации.

4. Непроизнасянето на ответника в срок, както и разнообразните доводи, които привежда, за да представи отказа си като законосъобразен, показват, че Министерът на труда и социалната политика нито е загрижен да изпълнява законовите си задължения да се произнася по исканията на гражданите и юридическите лица за достъп до обществена информация, нито желае дейността му да бъде публична, както предвижда Законът за достъп до обществена информация - чрез осигуряване на всеки на достъп до документи при поискване. Обратно, наличието на мълчалив отказ свидетелства за правен nihilism, който е нетърпим в едно демократично общество, каквото е нашето съгласно принципите на Конституцията, според която правата на човека и гражданина са основна ценност и са гарантирани чрез върховенството на закона.

Предвид и на основание горното моля Уважаемия съд да отмени обжалвания мълчалив отказ като незаконосъобразен и да задължи ответника да предостави достъп до поисканата обществена информация.

С уважение:
/пълномощник/